

HET BRIDGESPOOK van Borger

Rond de zogenoemde *Hunebed Highway*, de N34 in Noord-Drenthe, waart een spook. Het noemt zich 'Anna Lieze', komt uit 'Biedinghuizen' en is goed thuis in bridge. B.C. Borger toont aan dat je door creatief ontplooiën van nieuwe activiteiten een gezonde club kunt neerzetten. Ledenterugloop kwam in de 67-jarige geschiedenis nooit voor.

Bridgend Borger pijnigt zich het hoofd over deze prangende vraag: Wie is Anna Lieze? Iedere week valt er bij voorzitter Hans van Bruggen op de deurmat een brief met de verdelingen voor enkele specifieke spellen en een analyse van die van de week ervoor. Van Bruggen plaatst de teksten op de website en steekt en dupliceert de nieuwe.

Hij weet als enige wie er achter het spook schuilgaat. "Maar ik mag niets zeggen." Zou 'Anna' ook een hij kunnen zijn? "Dat zou kunnen", antwoordt Van Bruggen. *Bridge* besluit niet verder aan te dringen, we komen er toch niet achter. 'Anna Lieze' zal voor 'analyse' staan, in geografisch Nederland is 'Biedinghuizen' onbekend, verder komen we niet.

B.C. Borger tuigde de clubavond op. Op een tafel bij binnenkomst van de speelzaal liggen de loopbriefjes voor alle paren uitgespreid klaar. In verschillende kleuren, al naargelang de lijn.

7 **Hoogtepunt** 7

"De speech van Piet Rutgers tijdens de viering van het 65-jarig bestaan."

In koor voorzitter Hans van Bruggen en technisch clubleider Alice Hoefsloot

Minispektakel

In ontmoetingscentrum Het Anker heerst een informele sfeer. B.C. Borger bruist van de activiteiten. Een willekeurige greep: wie 7SA biedt en maakt, krijgt een fles goede wijn, royale proeflidmaatschappen, een bridgeweekend naar het Friese dorpje Rijs, de aanstelling van een clubcoördinator, de Hunebeddrive. De voorzitter maakt van veel zaken een minispektakel. Met klaroengeschal installeerde hij werkgroep De Vaste Handen. "Ik ergerde me aan de boards, de letter 'N' van 'Noord' was nauwelijks zichtbaar. Toen riep ik mensen met vaste handen op, die in staat waren alle N'en zwart te maken. Precisiewerk."

Geroutineerde bridgefamilie

Op tafel vier speelt zich het titanenduel tussen leden van de familie Brouwer af. Vader Jan en moeder Annie, 86 en 85 jaar, tegen dochter Janny met echtgenoot Henk Scheper. "Onze dochter Anita is er nu niet, die speelt volgende week met Henk. Soms arbitreert ze", zegt Janny Scheper-Brouwer. Drie generaties bridge dus.

B.C. Borger huldigde in het verleden Annie en Jan diverse malen als clubkampioenen. De routine druipt er nog steeds van af. Zonder lang nadenken spelen ze vakkundig en glimlachend hun spelletjes af. Janny Scheper: "Ik leerde het niet thuis maar via de AVRO-cursus destijds. Thuis deden we alleen maar klaverjassen. Mijn ouders spelen nog steeds goed."

"Ooit hebben we een keer landelijk viertallen gespeeld, Jan met drie vrouwen. Maar dan merk je dat ze Drenten niet zien zitten", herinnert Annie zich. Ook Jan vond het geen plezierige onderneming: "Er was niemand die een praatje maakte."

Wegenwachter speelt kastanje

Piet Rutgers glimlacht als hij hoort dat zijn speech tijdens de viering van het 65-jarig jubileum voortleeft. "Ik ben een van de weinigen die nog iets over het verre verleden weet te vertellen, ik ben al veertig jaar lid."

Grinnikend gaat hij verder. "Borger was toen een kleine club van twaalf leden, niet meer. Allemaal hoge pieten, notabelen. Ik kwam er bij met wat maten, we droegen allemaal ons ouwe kloffie. Ze dachten dat we boeren waren. Maar dat was er maar een van ons, ik was wegenwachter, altijd geweest. Ik speelde tegen de burgemeester, notaris en het hoofd van de school, allemaal dik in het pak. Als je doubleerde, werden ze boos. Ze speelden 'acol' en vroegen wat ik speelde. 'Kastanje', antwoordde ik. Ik kon mijn lachen niet inhouden. Acol, ofwel 'ekkel' betekent in Drents dialect eikel. Begrijp je 'm?'"

Piet Rutgers

Vanaf links: dochter Janny Scheper, moeder Annie Brouwer, schoonzoon Henk Scheper, vader Jan Brouwer

Voorzitter Hans van Bruggen

Technisch clubleider Alice Hoefsloot

Wie o wie schuilt er achter de geheimzinnige Anna Lieze?

Let op de keurige zwarte 'n' op het board, het werk van De Vaste Handen

De loopbriefjes liggen klaar in vier kleuren

Willy Arends

Evert Wind van de TC bekijkt zijn kaarten

Voraf afrekenen: € 6 voor drie consumpties

Speelkaarten met vergrote opdruk

Grote speelkaarten

Tijdens de dinsdagavond van B.C. Borger valt op dat de beeltenissen op de speelkaarten in de C-lijn aanmerkelijk groter zijn dan in de overige groepen. “Je moet er wel aan wennen, soms vind ik het lastig”, zeggen bridgers uit de C. Maar niemand klaagt, de solidariteit is groot. Op deze manier kan ook de slechtziende Annie Zwinderman

Slechtziende Annie Zwinderman speelt met leeslamp

ontspannen haar kaartje leggen. “Fijn dat ze er zijn”, merkt Annie op. Grote speelkaarten zijn via de Bridge- en Boekenshop op het bondsbureau verkrijgbaar. Mocht een gewijzigde ranking het paar Annie Zwinderman-Hennie Kremers verwijzen naar de B- of D-lijn, dan verhuizen de kaarten met vergrote beeltenissen mee.

Op de maandag- en dinsdagavond draaien om en om twee verschillende competities, waarmee de club leden bedient die liever eens in de twee weken spelen. Borger voerde op proef het rankingsysteem in. “Ranking is in het begin even lastig, maar je went er snel aan”, zegt Rieky Zinger van de technische commissie. Van Bruggen: “Ranking is een mooie manier om mensen op hun niveau te laten spelen. Bovendien: je kunt wegblijven.”

Vers bloed

Alice Hoefsloot duikt het verleden in. “Ik kwam hier 35 jaar geleden wonen en speelde met vier plattelandsvrouwen bridge in Hotel Bieze, tussen het eten door. In 1990 richtte ik vijf kilometer verder B.C. Gasselte op. Binnen drie maanden hadden we daar 160 leden, de mensen vonden het leuk omdat die club zich aansloot bij de BridgeBond. Ik gaf er veel bridgecursussen.”

Maar in recente jaren verloor Gasselte, inmiddels B.C. Hondsrug, de schwing. “Er zat geen leven meer in, geen vers

bloed. Ze verzuimden les te geven”, aldus Hoefsloot. Het afgeslankte Hondsrug stapte vorig jaar in zijn geheel over naar B.C. Borger.

Denken en Doen

Het ouderenproject Denken en Doen bleek voor B.C. Borger de kip met gouden eieren.

Roelie Wesseling van de technische commissie ontfermde zich over de Denken en Doeners.

“Vier jaar geleden is de club met Gijs van der Scheer van de BridgeBond naar de gemeente gestapt. Meneer Van der Scheer raakte de juiste snaar.” Het kwartje viel, de gemeente stuurde alle ouderen een brief. Voor de eerste cursus kwamen 192 inwoners opdagen. Wesseling: “Veertig cursisten meldden zich daarna aan als lid. Daar is een nieuw speelmoment op de donderdag uit voortgekomen.”

“Hé, dacht de gemeente, dit werkt om te voorkomen dat ouderen achter de geraniums blijven zitten. Ze deden het verzoek voor een tweede project. In januari vorig jaar zijn we begonnen met zestig mensen, de eersten zijn alweer op de club.”

Roelie Wesseling, opvangster Denken en Doeners

Ondanks een ledenstop op dinsdag – bij grote opkomst betreft de club het podium bij de tafelopstelling – circuleren er veel plannen.

Van Bruggen: “In Gasselte zetelt een golfclub, negenhonderd leden, daar kijken we naar want golfers zijn vaak ook bridgers. Het district is ongelooflijk druk bezig met jeugbridge. Als je ze eenmaal binnen hebt krijg je een olievlek.” ■